

Kommentarer fra Foreningen Mor til svar fra beskæftigelsesminister Peter Hummelgaard vedrørende lovforslag L 104 lov om ændring af Barselsloven

1.3.2022

Tak for svarene på vores spørgsmål!

I dag er der 2. behandling af forslag til ændring af barselsloven. Loven burde ikke blive vedtaget, da den fratager kvinder de gode barselsrettigheder, som tidligere generationer har kæmpet for af hensyn til os selv og fremtidige generationer.

Det gælder både i EU og i Danmark. Det er et tilbageskridt for ligestillingen, selv om det modsatte har været fremført.

Lovforslaget strider imod flere EU-direktiver og burde ikke blive vedtaget. Det er en ulovlig lov, som er på vej.

Der er blevet advaret om dette siden oktober 2021, men regeringen har alligevel valgt at loven skal gennemføres uden at rette fejlene.

Beskæftigelsesminister Peter Hummelgaard skriver den 15. februar 2022 i et svar til Foreningen Mor i anledning af vores spørgsmål 21. februar 2022 blandt andet:

"Jeg skal indledningsvist slå fast, at den måde regeringen foreslår at gennemføre orlovsdirektivet på er i overensstemmelse med både direktivet og EU-retten i øvrigt."

Hertil må siges, at regeringens forslag til ændring af barselsloven ikke kun vedrører orlovsdirektivet, men også graviditetsdirektivet. Ingen af direktiverne ser ud til at være overholdt, idet begge har som forudsætning, at mor har mindst 14 ugers barselsorlov, der ligesom fars ret til mindst 2 ugers fædreorlov og begge forældres ret til 9 ugers øremærket forældreorlov til hver IKKE kan deles.

Både i forhold til orlovsdirektivet og i forhold til graviditetsdirektivet giver lovforslaget færre orlovsuger til mor, end hun har ret til.

Lovforslaget synes at give far positiv særbehandling i strid med lov om ligebehandling og EU-retten. Man må ikke diskriminere en kvinde i forbindelse

med graviditet og fødsel. Far får flere uger med forældreorlov samt mulighed for at få op til 8 uger af mors barselsorlov overført, hvilket formentlig er til en højere ydelse end de 8 ugers forældreorlov, som mor tilsvarende kan få fra far.

Endelig stiller lovforslaget kvindelige lønmodtagere ringere end før, hvilket er forbudt både ifølge orlovsdirektivet og graviditetsdirektivet.

Beskæftigelsesministeren mener at have EU-Kommissionens opbakning, men dokumenterer det dog ikke og fortæller heller ikke, om lovforslaget er godkendt i EU-Kommissionen, hvilket det næppe er:

”Regeringen har været i løbende dialog med EU-Kommissionen både forud for og under de politiske forhandlinger om fortolkningen af direktivet og det juridiske råderum i øvrigt.”

Hvem præcis, ministeren har været i kontakt med, fremgår ikke. Vi ved derved ikke, hvem der kan stilles til ansvar og vi har intet EU-journalnummer eller viden om hvilken instans, der har rådgivet ministeren og om personen havde bemyndigelse til det, vedkommende gjorde. Der findes et enkelt dokument på engelsk. <https://www.ft.dk/samling/20201/almdel/LIU/bilag/102/2434913.pdf>

Det er alt, hvad man kan få af information. Det, der står i dokumentet, afviger på flere punkter fra hvad der står i direktiverne og er flere steder direkte misvisende. Derfor spørger jeg nu, om de originale dokumenter kan blive lagt frem offentligt med angivelse af hvem og hvilke instanser, som er ansvarlige for hvad der skrives. Jeg har desværre mistanke om, at der er en eller flere i EU-Kommissionen, som misbruger deres stilling og politiserer frem for at tolke Europa-Parlamentets beslutninger loyalt.

Papiret fremkom efter pres fra Enhedslisten og SF, som også har kontakter i EU-systemet. Det kan dokumenteres, at personer fra Enhedslisten og SF aktivt har arbejdet for at begrænse moderens orlovsmuligheder og at Institut For Menneskerettigheder også har arbejdet på at finde smuthuller i EU-retten, så man kunne undgå at give mødrene så meget orlov, som EU-direktiverne giver dem ret til.

<https://www.ft.dk/samling/20201/almdel/beu/spm/343/svar/1780642/2391068.pdf>

https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/E-9-2020-004883_DA.html

<https://www.dr.dk/nyheder/politik/pres-paa-regeringen-stoettepartier-kraever-lige-meget-barsel-til-maend-og-kvinder>

<https://menneskeret.dk/sites/menneskeret.dk/files/media/document/Juridisk%20notat%20Barsel%20tilg%C3%A6ngelig.pdf>

Beskæftigelsesministeren skriver videre:

I forhold til Foreningen Mors bemærkninger om, at regeringen overimplementerer orlovsdirektivet og dermed begrænser mors orlov mest muligt og giver far ekstra uger, skal jeg påpege, at lovforslaget tværtimod minimumsimplementerer direktivet. Der øremærkes ikke flere uger, end den bundne opgave i direktivet kræver.

- Problemet er, at mor ikke får så mange øremærkede uger, som hun har krav på, mens far får mulighed for at få 8 uger overført fra mor, som reelt er hendes barselorlov og dermed højere betalt, mens mor ikke får en tilsvarende mulighed.

Med lovforslaget ligestiller vi forældres ret til orlov efter fødslen med 24 ugers orlov med dagpengeret til hver.

- Den lighedeling sker ved at fratage mor hendes barselorlov efter fødslen på nær to uger. Derved tvinges hun til at bruge forældreorlov i stedet for barselorlov og får samlet for lidt og mindre end før.

-

”Lighedelingen er ikke en konsekvens af orlovsdirektivet, men et politisk ønske hos et flertal af Folketingets partier.”

- Ja, det er korrekt. Man har bøjet sig for et politisk ønske, som kun kan gennemføres ved at bryde loven og angribe kvindens grundlæggende ret til barsel. Man går efter en kønsneutral lovgivning, så man kan angribe kvinden som mor ved at usynliggøre hende og negligere det særlige bånd i mellem mor og barn, som barselsdirektivet skulle sikre. Derved sender man et budskab om at en mor ikke er vigtig for den nyfødte og at en anden end mor lige så vel kan give det spæde barn den nødvendige omsorg.
- Lovgivning danner normer. Derfor vil denne lov være med til at påvirke fremtidige generationer af mødre til at holde kortere barsel. Dertil kommer at det også bliver sværere for mødrene at forene moderskab og arbejdsliv, hvilket er det modsatte af hvad der er intentionerne i orlovsdirektivet og graviditetsdirektivet.

-

For fædre udgør to af de 24 uger fædreorlov, hvilket svarer til den ret, de har i dag. Når lighedelingen skal gennemføres indebærer det, at fædre får en forholdsmæssig større andel af de uger, som i dag er fælles. Dette har også været drøftet med EU-Kommissionen, som er enig i, at dette ikke udgør forskelsbehandling, fordi forældrene samlet set får lige rettigheder.

- Her er det så at EU-Kommissionen tager grueligt fejl. Forældrene får jo ikke lige rettigheder, når moderen skal bruge forældreorlov der, hvor hun skulle have haft barselsorlov. Så får far jo flere uger med forældreorlov end hun får. De burde nærlæse direktiverne!

I forhold til Foreningen Mors bemærkninger om, at regeringen tager orlovsuger fra mor, og at dette er i strid med EU-retten, skal jeg bemærke, at orlovsdirektivets artikel 20, stk. 6, eksplicit giver medlemslande, der har nationale orlovsrettigheder, der går ud over de EU-retlige minimumskrav, mulighed for at inddrage eller medregne disse rettigheder, når orlovsdirektivet skal gennemføres.

- Ja, men læser man den fulde ordlyd, står der også i artikel 20, stk. 6 "forudsat at mindstekravene for en sådan orlov er opfyldt, og det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagerne på de områder, der er omfattet af disse direktiver, ikke sænkes."
-
- Har regeringen med sit lovforslag opfyldt mindstekravene?
- Nej, hverken mindstekravene i orlovs- eller graviditetsdirektivet er opfyldt.
- Kan regeringen nøjes med at opfylde mindstekravene?
- Nej, for det generelle niveau for beskyttelse må ikke sænkes. Det gælder den enkelte borger. Det skal ikke tolkes som at man gerne må tage barselsrettigheder fra kvinder og give mere orlovsret til mænd og derefter sige, at der ingen forringelse er sket. Det er ikke sådan, direktivet, skal tolkes. Men det er hvad der står i skrivelsen fra EU-Kommissionen. Det er derfor jeg skriver, at de politiserer.
-
-
- *Beskæftigelsesministeriet har været i dialog med EU-Kommissionen om denne tilgang, blandt andet fordi Kommissionen selv har peget på, at det netop er en mulighed i Danmark at indregne fire af de i alt 18 uger, som kvinder har ret til omkring fødslen, når orlovsdirektivet skal gennemføres, da minimumskravet i graviditetsdirektivet er 14 ugers orlov før og eller efter fødslen.*
- - Hvis EU-Kommissionen hævder, at danske kvinders barselsorlov kan nedskæres fra 18 til 14 uger, tager de fejl. Man må ikke lave lovgivning i henhold til graviditetsdirektivet, som nedskærer barselsorloven. Det er kun hvis der også indgår forældreorlov i barselsorloven, at man må forkorte barselsorloven. Det gjorde man i Danmark i 2002, hvor 28 ugers barselsorlov blev til 18 ugers barselsorlov og 32 ugers forældreorlov til deling. Det var i fuld overensstemmelse med EU, da det betød en

forbedring for EU-borgerne. Generelt må EU-direktiver ikke bruges til at forringe den enkelte EU-borgers sociale rettigheder.

I forhold til Foreningen Mors spørgsmål om, hvorfor al orloven i lovforslaget kaldes fravær, skal jeg bemærke, at barselsloven allerede i dag som udgangspunkt omtaler orlov som fravær, med undtagelse af lovens § 9, hvor begrebet forældreorlov er anvendt. Lovforslaget er derfor i overensstemmelse med barselslovens eksisterende terminologi.

- Den eksisterende terminologi i EU-direktiverne, som også har været gældende i Danmark, findes fx her på en hjemmeside hos Dansk Industri
- Forældre har i alt ret til 4 uger graviditetsorlov, 14 ugers barselorlov, 2 ugers fædreorlov og 32-46 ugers forældreorlov

Det viser, at det er ret nyt, at loven afskaffer de hidtil gældende begreber. Udviklingen begyndte i 2006, hvor fædreorlov blev indskrevet i barselsloven. Den var før i ligestillingsloven.

Siden har bestemte politiske kræfter kaldt mandens orlov for "barsel" for at fratage kvinderne ejerskabet over dette ord, så man lettere kan fratage kvinderne deres rettigheder. Det er en sproglig krig, som er blevet ført imod kvinder og mødre, hvor mors rolle i forhold til barnet er blevet talt ned.

Det er en trist udvikling, da det skubber mødre væk fra deres børn, som derved får mindre moderlig omsorg end tidligere generationer af børn. I forvejen er der mange børn og voksne, som ikke trives og har psykologiske problemer. En god tryk start – gerne med adgang til at kunne die, når det er barnets ønske og behov, kunne forebygge mange problemer.

En god start med baby er også godt for moderens og familiens trivsel. Faderens orlov skulle gerne styrke denne trivsel. I stedet bruges faderen til at skubbe moderen væk fra barnet ved at man lokker med betalt orlov for at fars orlov skal være mere attraktiv for familien end mors orlov.

Beskæftigelsesminister Peter Hummelgaard skriver den 15. februar 2022 i et svar til Foreningen Mor i anledning af vores spørgsmål 24. februar 2022 blandt andet:

Jeg er helt klar over, at de nye orlovsregler, som vi foreslår i L 104, af mange vil opleves som en stor omvæltning, som vil kræve omstilling ikke bare i familierne, men også ude på arbejdspladserne. Jeg tror dog fuldt ud på, at der

er behov for, at vi tænke på orlov på en anden måde end vi gør i dag, og det er det, der er hensigten med lovforslaget.

Men hvad er fremtidsperspektivet ved at forhindre mødre i at give deres spædbørn den omsorg, som de helt naturligt længes efter at give det barn, som har boet i deres krop igennem ni måneder? Handler det om at samfundet vil bryde sammen uden kvindernes arbejdskraft? OECD ønsker målrettet at presse kvinder til at yde flere arbejdstimer ude fremfor hjemmet og det samme gør EU.

"I forhold til Foreningen Mors to første spørgsmål omkring graviditetsdirektivet, så er jeg enig i, at vi er forpligtet til at efterleve det og at direktivet giver kvindelige lønmodtagere ret til barselsorlov. "

Tak – men så burde ordet barselsorlov også fremgå af loven frem for newspeak i form af ordet fravær. EU bruger ordet. Så bør Danmark også gøre det. Borgerne skal kunne kende de rettigheder, de har i EU. Det undergraves, når en medlemsstat bevidst skriver de ord ud af lovgivningen, som definerer borgernes rettigheder.

"Barselsorlov er dog en ret, som kvinder har, men med undtagelse af to uger, er det ikke en pligt." Ja, to uger af barselsorloven er obligatorisk, men hele barselsorloven tilhører kvinden alene ligesom hele fædreorloven tilhører manden. De to orlovsformer svarer til hinanden, men kvindens barselsorlov er på mindst 14 uger, mens mandens er på mindst 2 uger.

"Graviditetsdirektivet er fortolket af EU-Domstolen i en lang række afgørelser, og de afgørelser er lige så bindende som direktivet. "

Nej. Den dømmende magt bestemmer ikke hvad der skal stå i lovene. Den tolker eksisterende love i forhold til konkrete sager. Det ville være et skråplan at tilsidesætte ordlyden i EU-direktiver, når de skal implementeres, til fordel for udtalelser man finder i EU-domme. Disse domme kan ikke sammenlignes med fx en højesteretsdom i Danmark, hvor en sag har været igennem tre retsinstanser. EU-dommenes udfald afhænger i høj grad af hvilke dommere, som havde den pågældende sag og hvor velbelyst sagen er.

Vor egen justitsminister Nick Hækkerup har på et samrådsmøde udtrykt kritik af de domme, som afsiges af EU-Domstolen idet han mener domstolen somme tider optræder aktivistisk, hvilket jeg mener også er tilfældet i den EU-dom, som der her henvises til af beskæftigelsesministeren. Nick Hækkerup er i en artikel hos Mandag Morgen

<https://www.mm.dk/artikel/nej-nick-haekkerup-eu-domstolen-staar-ikke-paa-forbrydernes-side>

citeret for at sige følgende:

”Vi har med en domstol at gøre, der insisterer på at operere politisk – som den også har gjort i den sag, som vi har med at gøre her”.

”Jeg ville da ønske, at vi havde en EU-domstol, som var en almindelig domstol og som ikke var aktivistisk. Jeg ville i øvrigt også ønske, at det samme var tilfældet for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.”

”Der er solid dokumentation for, at domstolen er aktivistisk, og derfor kan vi ikke præcist vide, hvor det ender”.

Jeg mener virkelig at han har ret og tror også samme kritik kunne rettes imod EU-kommissionen. Jeg har konstateret flere faktuelle fejl i det papir, som angiveligt er fra EU, som blev fremlagt i folketingets ligestillingsudvalg LIU Alm.del - Bilag 102: Svar fra Kommissionen af 19. juli 2021

<https://www.ft.dk/samling/20201/almdel/LIU/bilag/102/2434913.pdf>

Domstolen har i 2013 afsagt den dom, som lovforslaget henviser til. Dommens præmisser (præmis 58 og 59) slår fast, at der ifølge Domstolens praksis er tale om en rettighed for arbejdstagerne, som de kan give afkald på, dog med undtagelse af de to ugers obligatorisk barselsorlov. Graviditetsdirektivet er derfor ikke til hinder for, at moren til barn, der har status som arbejdstager, beslutter at lade faren til barnet, der ligeledes har status som arbejdstager, afholde hele eller en del af barselsorloven i perioden efter den obligatoriske barselsorlov.

Montull-dommen <https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-5/12>

<https://www.eu.dk/samling/20121/almdel/EUU/bilag/570/1281079/index.htm>

<https://www.jurabibliotek.dk/view/book/9788771982183/back-4.xml>

I tilfældet fra Spanien, der refereres til, havde man en barselslovgivning, hvor forældreorlov indgår i barselsorloven. Det havde vi også i Danmark til 2002. Indtil da havde en mor 28 uger og kunne overføre 10 af ugerne til far. Disse uger var så reelt forældreorlov. Samme system havde man i Spanien, som eksemplet er fra.

Det virker dog ikke til at graviditetsdirektivet var fuldt indarbejdet i spansk lovgivning. Det kan man godt undre sig over at EU-domstolen ikke forholdt sig til eller redegjorde for, når de alligevel udtalte sig om barselsdirektivet.

Men uanset alt står der intet i barselsdirektivet om, at en del af barselsorloven skulle kunne overføres. Det er grebet ud af luften, når man i dommen skriver, at fordi det er frivilligt hvor meget orlov mor holder, så skulle den ikke

benyttede orlov kunne holdes af far. Det er ikke sådan barselsorloven er skruet sammen i EU-reglerne. Men der findes ordninger fra før EU definerede klare regler for fædre- og forældreorlov, hvor dele af barselsorloven kan overføres.

Det betyder ikke, at lande, som har en lovgivning som følger EU – som Danmark – kan begynde at behandle barselsorlov som om det var forældreorlov og en rettighed, man kan overføre. Det kan man ikke.

Det er en personlig rettighed, hvilket også gælder fædreorlov. Den er der jo heller ingen som taler om skal kunne overføres til mor. Men det kunne man godt, hvis den nævnte Montull-dom stod til troende. Men det gør den ikke. Argumentationen er noget vrøvl og uden evidens. Og konklusionen i dommen forholder sig ikke til noget konkret, da den spanske sag ikke vedrørte barselsdirektivet idet moderen var selvstændig og ikke lønmodtager. Sagen er fra 2006.

At bruge denne dom til at gøre moderens barselsorlov delbar er ikke ordentligt. Beslutningsgrundlaget er ikke i orden og der er derudover heller ikke redegjort ordentligt for dommen. Man har ikke så meget som fremlagt den som dokument eller bragt links til den.

Der foreligger intet juridisk dansk notat om dommen, som relaterer til hvordan man mener den kan bruges i forhold til den danske barselslov. Vi har ikke fået at vide, hvilke bestemmelser i de eksisterende direktiver, som dommens udsagn bygger på.

Årsagen er, at dommeren tog fejl og udtalte sig uden at der var noget som helst lovgrundlag for hans påstand. Derved viser det hvad vores justitsminister også er opmærksom på – at EU-domme sommetider mere afspejler dommerens subjektive opfattelse end hvad direktiver vedtaget i EU-parlamentet tilsiger.

Dette mener jeg er meget alvorligt, da det undergraver demokratiet såvel som borgernes og de enkelte landes retssikkerhed. Velerhvervede rettigheder som moderens ret til barsel kan trædes under fode ligesom lande kan blive idømt bøder af en dommerstand, som ikke er tilstrækkeligt pligtopfyldende i forhold til det lovgrundlag, som de har ansvaret for bliver fortolket korrekt.

”Det er vigtig for mig at understrege, at overdragelse af orlov er en mulighed, som en mor kan gøre brug af, hvis hun ønsker det. Det er udelukkende hendes valg, om hun vil overdrage en del af sin orlov til den anden forælder eller en social forælder.”

Men der er som nævnt ikke hjemmel til at devaluere beskyttelsen af gravide, mødre som lige har født eller som ammer på denne måde. Barselsorloven er

kun for lønmodtagere i denne situation – ikke andre og kan ikke overdrages. Og skulle man endelig følge Montull, så skulle der tages hensyn til moderens helbred i hvert enkelt tilfælde. Det står der intet om i lovforslaget.

Montull-sagen indebar at moderen havde 6 ugers orlov efter fødslen, som ikke kunne deles. Regeringens lovforslag giver kun 2 uger til moderen som minimum og vil lade fædre få mulighed for at få resten af moderens barsel. Det er meget brutalt – mere brutalt end det eksempel, man bruger som forbillede.

“Ingen kan tage barselorloven fra en mor.”

Jo, hvis loven tillader at en anden kan få hendes barselorlov, kan hun blive tvunget til at overlade den til sin mandlige partner og dermed blive udnyttet og misbrugt og udsat for økonomisk vold og kontrol, som er almindelige og udbredte former for vold, som kvinder kan opleve. Vold mod kvinder starter ofte i graviditeten. Omkring fødslen kan det være svært for en kvinde at slippe væk fra en voldelig mand. Han kan let tvinge hende til at overlade barsel og orlov til ham. Han kan let kue hende ved at tage barnet eller true med det. Han kan også manipulere hende til at overlade barsel og orlov til ham.

Det sker allerede i dag at mænd ikke respekterer kvindens behov for barsel og efterfølgende orlov. Jeg har hjulpet voldsramte kvinder i årevis og kender bagsiden af medaljen. Mangel på orlovsrettigheder vil være et stort tilbageskridt for især kvinder i disharmoniske relationer. De har ikke styrken til at stå på deres ret. En del er udlændinge og dermed ekstra sårbare.

Nogle har mænd, som vil binde kvinden til hjemmet. At tage hendes orlov er et middel til dette, for så risikerer hun fyring og derved får hun svært ved at vende tilbage til sit arbejde. Regeringen har selv sagt, at man vil have indvandrerkvinder i job. Men med en kortere barselorlov og øgede kontrolmuligheder for manden, spænder man selv ben for at unge erhvervsaktive indvandrerkvinder kan beholde deres plads på arbejdsmarkedet, når de bliver mødre.

“Men vi giver mødre en udvidet ret til at bestemme, hvordan orloven skal udnyttes.”

For nogle vil det sikkert passe fint at kunne overdrage barselorlov til manden. Men hensynet til svagere grupper bør her veje tungere. Vi risikerer at nogle kvinder og børn bliver tabt på gulvet og oplever social nød, fordi moderen mister sit forsørgelsesgrundlag ved at tage sig af barnet eller ikke tager sig nok af barnet fordi hun er nødt til at arbejde.

Børn i bunden af samfundet har nok mere brug for deres mødre, da mænd i bunden af samfundet kan have mange problemer, som kan gå ud over

børnene. Det er velkendt, at øremærket orlov oftere benyttes af mænd højere oppe i samfundshierarkiet.

“Som reglerne er i dag vil en mor, som fx vælger at gå tidligt tilbage på arbejde, ikke kunne gemme orloven til senere – den går tabt, hvis hun ikke bruger dem.”

– I dag kan en mor godt strække sin barselorlov over en længere periode, men mange kender ikke muligheden. Den nye lov er svær at læse, så det bliver endnu sværere at afholde sin orlov i kombination med arbejde på en fleksibel måde. Men var der mere forældreorlov, var det ikke et problem. Men det er desværre ikke planen med den nye lov. Tværtimod.

“Personligt mener jeg, at vi med de nye regler giver mødre en langt større frihed til at vælge end de har i dag.”

Det ville være godt, hvis det virkelig var tilfældet, men desværre sker det modsatte, når det gælder moderens egen orlov.

“I forhold til solomødre vil jeg gerne understrege, at det alene er den orlov, som ligger efter barselsperioden, som en mor kan overdrage til et nærtstående familiemedlem. Og igen er det hendes suveræne beslutning, om hun ønsker at gøre dette.”

– Også her giver loven grobund for at andre kan drage fordel af en mors orlov og presse hende til selv at afstå fra orlov samt til at spille en rolle i hendes liv, som hun kan fortryde. Det advarede Foreningen Mor om i høringssvaret. Vi har i Danmark en tradition for at hjælpe uden at skulle have penge for det. Den tradition går flere hundrede år tilbage med barselsstuer mm.

“Med hensyn til Foreningens Mors sidste spørgsmål vil jeg minde om, at graviditetsdirektivet giver kvinder ret til minimum 14 ugers barselorlov, ikke 18 uger.”

Det er korrekt, men da barselorloven var på 18 uger, da direktivet trådte i kraft i 1992 og direktivet forbyder, at man forkorter den, står de 18 uger ved magt og kan ikke rokkes. Oven i havde en mor dengang 10 uger, hun selv kunne benytte eller som faderen kunne benytte. Disse uger var det, vi i dag kalder forældreorlov.

Derfor kan der argumenteres for, at det var lovligt at pille disse 10 uger ud ved lovrevisionen i 2002. Men man kunne også argumentere for, at mødre burde have de 28 ugers barselorlov, som de havde i 1992 foruden de 18 ugers forældreorlov, som orlovsdirektivet sikrer mødre og fædre hver især. Men

under alle omstændigheder er den nedbarbering, der sker nu, ikke acceptabel i forhold til hvad der står i direktiverne.

“Orlovsdirektivet giver hver forælder ret til fire måneders forældreorlov (ca. 18 uger), hvoraf to måneder skal være øremærket og med en ydelse. Hver forælder har allerede i dag ret til 32 ugers forældreorlov (ca. 7,5 måneder) og i den periode har de en fælles ret til barseldagpenge i 32 uger. Da de danske regler allerede lever op til selve retten til forældreorlov, er det i de fælles 32 ugers dagpenget, at orlovsdirektivet nu kræver en øremærkning af ni uger til hver.”

Ja – korrekt. Men da der står at niveauet ikke må sænkes for den enkelte EU-borger omfattet af direktivet, burde der være ekstra orlovsuger som kompensation for øremærket orlov, som ikke benyttes. Det har mange rejst krav om, men det mener regeringen ikke at kunne imødekomme.

“Kvinder har efter graviditetsdirektivet og orlovsdirektivet således samlet ret til minimum 14 ugers barselorlov omkring fødslen og 18 ugers forældreorlov, hvoraf de ni skal være øremærkede og med en ydelse. Og det lever lovforslaget og de danske regler i øvrigt op til.”

Nej, der skal mindst være 14 ugers øremærket barselorlov med en ydelse og 18 ugers forældreorlov – heraf 9 uger øremærket med en ydelse. Det er 32 uger. Da 4 uger er graviditetsorlov, skal der mindst være 28 uger efter fødslen. Så selv minimumskravene er ikke opfyldt med de 24 uger efter fødslen, som fremgår af lovforslaget.

Læg dertil, at en mor i dag har 4 uger før og 14 ugers barselorlov efter fødslen plus 16 ugers forældreorlov (halvdelen af de 32 uger til deling). Det giver 34 uger – heraf 30 ugers orlov efter fødslen – altså 6 uger mere end der er i forslaget. Da der ikke må ske forringelser, burde loven minimum give en mor mulighed for samme antal uger som nu. Øremærkningen på 9 uger er en forringelse, som ikke er medregnet her i de tilfælde, hvor ugerne ikke benyttes.

Følges EU-direktiverne korrekt i forhold til danske forhold, skal en mor have 18 ugers barselorlov og 18 ugers forældreorlov – heraf 9 uger øremærket. Det giver 36 uger i alt med 4 uger før fødslen og 32 uger efter fødslen. Vi skal altså ifølge EU have 2 uger mere end vi har i dag og 8 uger mere end regeringen vil give os i sit lovforslag!

Og hvad angår øremærket orlov skal en mor have 23 uger hvilket er 12 uger mere end de sølle 11 uger, der tilbydes. Da der ofte er løndækning for de øremærkede uger ville det give kvinder et vigtigt økonomisk løft at få disse 23

øremærkede uger. Men kvinders økonomi tillægges ikke stor vægt, når der tales om ligestilling. Hvorfor mon?

Ja, der er lidt at tænke over. Jeg håber at loven før eller siden ender med at give fremtidens mødre orlovsrettigheder, som står mål med den kæmpe indsats som mødre gør for deres børn og familier, som kommer hele samfundet til gode. Børn fortjener en sund og tryk start på livet, hvor deres forældre har de bedst mulige betingelser for at give dem den bedste omsorg.

Med venlig hilsen

Nanna Gersov